

становила въ органическия уставъ при избора на членове за постояненъ комитетъ, който се състоеше отъ 10 постоянни члена и трима замѣстници, всѣки бюлетинъ да съдържа само 7 имена. И тази хитростъ бѣше надхитрена отъ българското мнозинство, което избра само българи за постоянния комитетъ. Макаръ че българитѣ бѣха фактически господари на положението въ Ю. България, тѣ не можеха да изоставятъ идеята за съединението.

Южно-Български делегати въ София. Прѣдставителитѣ отъ Обл. събрание, свикани на извънредна сесия въ началото на пролѣтѣта прѣзъ 1880 г. избраха и изпратиха К. Величкова и Д. Наумова въ София за да се споразумѣятъ съ народнитѣ прѣдставители и княжеското правителство върху народната политика за съединението на разпокъсаното отечество. Юж. българскитѣ пратеници намѣриха горѣщъ приемъ въ София и Народното прѣдставителство избра отъ своя страна: г. г. К. Стоиловъ, Г. Живковъ, Ст. Стамболовъ, Д-ръ Молловъ и П. Станчевъ за да се споразумѣятъ и начертаятъ програмата за бъдещата народна политика. Рѣшенията на тѣзи делегати сж изложени въ единъ двоенъ протоколъ отъ 17. IV. 1880 год.¹⁾.

Сливенското извънредно събрание. Съ завръщането си Юж. българскитѣ делегати свикаха за 18 Май прѣдставители отъ всички околии на извънредно събрание въ гр. Сливенъ, прѣдъ което направиха изложение какъ сж изпълнили мисията си и подложиха на обсъждане начертаната въ протокола програма. Въ това събрание отъ страна на Княжеството бѣха дошли да присѣдствуватъ Г. Живковъ и Ст. Стамболовъ. Тѣхното идване въ Юж. България се дължеше по-вече на прѣснатия упоритъ слухъ за прѣдстоящото обявяване на съединението²⁾. Дѣйствително, тогава въ областта се бѣха появили двѣ течения — едното бѣ за незабавното обявяване на Съединението, което да се подкрѣпи съ въоръжена сила, а второто — това да се постигне съ легални сръдства. Послѣдното мнѣние, слѣдъ дълги прѣспирни, взе връхъ и събранието въ 5 послѣдователни засѣдания прие програмата за бъдещитѣ дѣйствия, уреди една народна организация на чело съ единъ 5-членечъ Централенъ Народенъ Комитетъ въ Пловдивъ съ клонове въ всѣка околия³⁾. Събранието, слѣдъ като избра членове за Централния Народенъ Комитетъ, закри своитѣ дѣйствия. Първитѣ членове на комитета бѣха: г. г. К. Величковъ, Из. Гешевъ, свѣщ. Тилевъ, Д-ръ Странски и Д-ръ Хакановъ. Главнитѣ точки на програмата при воденето на народната политика бѣха: Устройство и управлението на народнитѣ сили въ Ю. България; ръководене военнитѣ обучения; запазването на военнитѣ припаси и оружия и съхранение на събранитѣ количества, както и досѣбирането на остатъка отъ разхвърляние народенъ данѣкъ въ размѣръ на 100,000 тур. лири.

¹⁾ Напечатанъ въ „Архивъ на възраждането“, т. II, стр. 3. 1908 год.

²⁾ Покойния Д-ръ К. Стоиловъ донесълъ отъ Пловдивъ тази новина. — Авт.

³⁾ Комитетитѣ въ околитѣ се състоеха отъ по трима члена — Авт.